# ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 8ης Νοεμβρίου 1988 *

Στις υποθέσεις 264/88 και 264/88 R,

**M. Valle Fernandez,** κάτοικος Rocourt ( Βέλγιο ), εκπροσωπούμενος από τον D. Ramboer, δικηγόρο Seraing, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο A. May, 31, Grand-rue,

προσφεύγων,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο J. Griesmar, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση τριών αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού COM/D/577 της Επιτροπής, αγωγή αποζημιώσεως καθώς και αίτηση λήψεως επειγόντων και προσωρινών μέτρων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ( πρώτο τμήμα )

συγκείμενο από τους R. Joliet, πρόεδρο τμήματος, Sir Gordon Slynn και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκδίδει την ακόλουθη

## Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Σεπτεμβρίου 1988, ο Marcelino Valle Fernandez άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί, αφενός, την ακύρωση τριών αποφάσεων που κοινοποιήθηκαν στις 27 Ιουνίου 1988, με τις οποίες η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού COM/D/577 ενέμεινε στις προηγούμενες αποφάσεις της να μην τον δεχθεί στις εξετάσεις του διαγωνισμού αυτού, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που του επέφεραν αυτές οι αποφάσεις. Με αίτηση που κατέθεσε ο προσφεύγων την ίδια μέρα στη γραμματεία του Δικαστηρίου ζητεί την αναστολή εκτελέσεως των αποφάσεων των οποίων επιδιώκει την ακύρωση.

2 Η προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού COM/D/577 όριζε ότι « οι υποψήφιοι οφείλουν υποχρεωτικά να προσδιορίσουν το επιλεγέν πεδίο ( μόνον ένα πεδίο ) στην αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό ». Η αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό ανέφερε επίσης ότι « ο υποψήφιος δεν μπορεί να εγγραφεί παρά μόνο σε ένα πεδίο ».

3 Η προκήρυξη του διαγωνισμού περιείχε εξάλλου ένα σημείο IV, με τον τίτλο « επανεξέταση των υποψηφιοτήτων », το οποίο είχε την εξής διατύπωση:

« Κάθε υποψήφιος ο οποίος, ενόψει των προϋποθέσεων συμμετοχής του διαγωνισμού, θεωρεί ότι συνέβη κάποιο σφάλμα μπορεί να ζητήσει την επανεξέταση της υποψηφιότητάς του. Στην περίπτωση αυτή αποστέλλει εντός προθεσμίας 30 ημερών από της ημερομηνίας αποστολής του εγγράφου περί αποκλεισμού του ( η σφραγίδα του ταχυδρομείου αποτελεί απόδειξη ) επιστολή στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, αναφέροντας τον αριθμό του διαγωνισμού. Η επιστολή απευθύνεται στο τμήμα « πρόσληψη », Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles.

Εντός τριάντα ημερών από της ημερομηνίας αποστολής της επιστολής του υποψηφίου με την οποία αιτείται την επανεξέταση ( η σφραγίδα του ταχυδρομείου αποτελεί απόδειξη ) η εξεταστική επιτροπή επανεξετάζει το φάκελλο, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις του υποψηφίου. »

4 Με τρεις διαφορετικές αιτήσεις συμμετοχής ο προσφεύγων υπέβαλε υποψηφιότητα στο διαγωνισμό αυτό αντίστοιχα για τα πεδία « κλητήρας », « αποθηκάριος » και « υπάλληλος εργαστηρίου ».

5 Με τρεις αποφάσεις που κοινοποιήθηκαν στις 5 Μαΐου 1988, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού απέκλεισε τον προσφεύγοντα από τις εξετάσεις για το λόγο ότι « αντίθετα προς τις διατάξεις του σημείου I της προκηρύξεως του διαγωνισμού, το οποίο όριζε ότι οι υποψήφιοι οφείλουν υποχρεωτικά να αναφέρουν το επιλεγέν πεδίο ( ένα μόνο πεδίο ) ( ο προσφεύγων ) διεκδίκησε περισσότερα πεδία ».

6 Ο προσφεύγων υπέβαλε στις 16 Μαΐου 1988 στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής αίτηση αναθεωρήσεως των αποφάσεων αυτών. Ισχυρίστηκε ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν προέβλεπε ότι « η υποβολή περισσοτέρων υποψηφιοτήτων σε διαφορετικά πεδία, οι οποίες περιόριζαν κάθε υποψηφιότητα σε ένα μόνο πεδίο, μπορούσε να αποτελέσει λόγο αποκλεισμού ».

7 Με τρεις αποφάσεις που κοινοποιήθηκαν στις 27 Ιουνίου 1988, οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της προσφυγής, η εξεταστική επιτροπή « αποφάσισε να εμμείνει στην ήδη ληφθείσα απόφαση ».

8 Στις 8 Ιουλίου 1988, ο νομικός σύμβουλος του προσφεύγοντος απέστειλε επιστολή στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού με την οποία ζητούσε να επιτραπεί στον πελάτη του να μετάσχει στις εξετάσεις. Προσέθετε δε ότι αν δεν λάβει θετική απάντηση ο πελάτης του θα ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου. Ταυτόσημη επιστολή απέστειλε και στον προϊστάμενο του τμήματος προσλήψεως προσωπικού της Επιτροπής.

9 Στις 5 Αυγούστου 1988 ο προϊστάμενος του τμήματος προσλήψεων προσωπικού απέστειλε στο νομικό σύμβουλο του προσφεύγοντος αρνητική απάντηση.

10 Κατά το γράμμα του άρθρου 92, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως.

11 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το μέσο έννομης προστασίας κατά αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού αποτελεί συνήθως ή άσκηση προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου, όταν όμως ο ενδιαφερόμενος έχει υποβάλει διοικητική ένσταση ενώπιον της αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής, η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής υπολογίζεται από την ημέρα της ρητής ή σιωπηρής απαντήσεως επί της διοικητικής αυτής ενστάσεως (απόφαση της 14ης Ιουλίου 1983, Detti κατά Δικαστηρίου, 144/82, Συλλογή 1983, σ. 2421· απόφαση της 7ης Μαΐου 1986, Rihoux κατά Επιτροπής, 52/85, Συλλογή 1986, σ. 1555).

12 Πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αν η προσφυγή ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως από της κοινοποιήσεως των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού. Όταν η απόφαση που έλαβε η εξεταστική επιτροπή επί αιτήσεως επανεξετάσεως δεν περιλαμβάνει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με την αρχική απόφαση, αυτή είναι η απόφαση που πρέπει να προσβληθεί εντός της προθεσμίας των τριών μηνών. Η διαδικασία επανεξετάσεως των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής, η οποία προβλέπεται στο σημείο IV της προκηρύξεως του εν λόγω διαγωνισμού, έχει διαμορφωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρεί ο ενδιαφερόμενος τη δυνατότητα αμφισβητήσεως της αρχικής αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως. Εν προκειμένω, εφόσον οι αποφάσεις που έλαβε η εξεταστική επιτροπή επί της αιτήσεως επανεξετάσεως δεν περιείχαν κανένα νέο στοιχείο, έπρεπε ο προσφεύγων να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου εντός τριών μηνών από της κοινοποιήσεως των αρχικών αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής, η οποία έγινε στις 5 Μαΐου 1988. Εφόσον η προσφυγή ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1988 δεν τηρήθηκε αυτή η προθεσμία.

13 Πρέπει να εξεταστεί στη συνέχεια μήπως ο προσφεύγων άσκησε διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 50, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, για να εξακριβωθεί, σε καταφατική περίπτωση, αν η προσφυγή ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως από της ρητής ή σιωπηρής απαντήσεως επί της ενστάσεως αυτής. Από την προαναφερθείσα διάταξη προκύπτει ότι η διοικητική ένσταση πρέπει να απευθυνθεί στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή. Στην προκειμένη περίπτωση, η ίδια η Επιτροπή αποτελεί την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή. Εντούτοις οι αιτήσεις επανεξετάσεως απευθύνθηκαν όχι στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, αλλά στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, καθώς και στον υπάλληλο της Επιτροπής ο οποίος είναι επιφορτισμένος, κατά το γράμμα της προκηρύξεως του διαγωνισμού, να δέχεται τις αιτήσεις επανεξετάσεως των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής. Κατά συνέπεια, οι αιτήσεις αυτές δεν αποτελούν διοικητικές ενστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

14 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή 264/88 είναι εκπρόθεσμη και πρέπει για το λόγο αυτό να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

15 Κατά συνέπεια, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τις εξετάσεις πρέπει επίσης να απορριφθεί ως απαράδεκτη ( Διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 1985, Strack κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 259/84 και 259/84 R, Συλλογή 1985, σ. 453 ).

**Επί των δικαστικών εξόδων**

16 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ( πρώτο τμήμα )

διατάσσει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή 264/88 ως απαράδεκτη.**

**2) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων 264/88 R ως απαράδεκτη.**

**3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 8 Νοεμβρίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο προέδρος του πρώτου τμήματος

R. Joliet